

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30C/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122200816
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Židek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2122200816.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Veronikou Židek v právnej veci žalobcu: U. P., Y.N.K., Y. Y. Š.N. XX, F., Z.: XX XXX XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., so sídlom Hollého 20, Hlohovec, IČO: 47 256 371, proti žalovanému: U. G., Q. XX.XX.XXXX, U. Š. XX/XX, F., zastúpený: Mgr. Miroslav Ľuba, nar. 30.06.1986, bytom Gáň 157, o určenie, že neexistuje záložné právo na nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom W., X. K., R. K.: F., K.: F., X. Ú.: F., nebytový priestor č. X, na X R. U. D. XX U.. H.. + 2 nebytové priestory so súpisným číslom XXXX, vchod: I.. Š., ktorý je postavený na pozemku parc. čísla XXX/X, pričom k nebytovému priestoru č. X prislúcha podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku, parcela registra „..“ evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo XXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 619 m² vo veľkosti 28613/81173 nie sú zaťažené záložným právom podľa Zmluvy o zriadení záložného práva vklad č. V XXXX/XX zo dňa 03.10.2011.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 09.02.2022 na Okresný súd Trnava žalobu, na základe ktorej žiadal, aby súd určil, že záložné právo na nehnuteľnosti a to: nebytový priestor č. X, na X. R. Ú. U. D. XX U..H.. + 2 nebytové priestory so súpisným číslom XXXX, vchod : I.. Š., ktorý je postavený na pozemku parc. č. XXX /., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. F., okres F., obec F., pričom k nebytovému priestoru č. X prislúcha podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku (parcela registra „O.“ evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo XXX /., druh pozemku : zastavaná plocha a nádvorie o výmere 619m²) vo veľkosti 28613/81173, neexistuje. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 7.7.2009 bola medzi žalobcom a T. G. uzatvorená zmluva, na základe ktorej T. G. požičal žalobcovi finančné prostriedky v sume 158 003,05 eura, a to na nadobudnutie nehnuteľnosti - nebytový priestor č. X, na X. R. U. D. XX U..H.. + 2 nebytové priestory so súpisným číslom XXXX, vchod : ul. Š., ktorý je postavený na pozemku parc. č. XXX /., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, X.Ú.. F., okres F., K. F., pričom k nebytovému priestoru č. X prislúcha podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku (parcela registra „O. evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo XXX /., druh pozemku : zastavaná plocha a nádvorie o výmere 619m²) vo veľkosti 28613/81173. Predmetné nehnuteľnosti boli kúpené na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.09.2009. Predmetné nehnuteľnosti nadobudol žalobca a boli zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, X.Ú.. F.. Žalobca uhradil T. G. sumu 6 000,00 eur, počas

života tohto veriteľa. Po smrti poručiteľa T. G. predmetnú pohľadávku voči žalobcovi nadobudol žalovaný, a to na základe Osvedčenia o dedičstve vydaného H.. Z. F., notárom č.k. 6D/471/2010, Dnot 3/2010 zo dňa 16.12.2010. Týmto spôsobom žalovaný nadobudol predmetnú pohľadávku, a teda stal sa novým veriteľom žalobcu. Za účelom zabezpečenia tejto pohľadávky z dedičstva zriadil žalovaný a žalobca záloh, a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 06.09.2011, kde sa zabezpečuje uvedená pohľadávka z pôžičky, a to do sumy 148 003,05 eura. Po uvedenom dátume sa predmetná pohľadávka nesplatila a ani nesplácala. Žalobca má za to, že tým, že pohľadávka bola priznaná na základe rozhodnutia Osvedčenia o dedičstve, tak plynula 10 ročná premlčacia doba a jej uplynutím uvedená pohľadávka sa premlčala. Premlčanie tejto pohľadávky nastalo dňa 16.12.2020. Nakoľko záložné právo je právo akcesorické, aj toto právo sa premlčuje. V súlade so zásadou uvedenou v § 100 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa záložné práva nepremlčujú skôr než zabezpečená pohľadávka, k premlčaniu záložného práva v danej veci potom došlo dňom 16.12.2020, kedy sa premlčala aj pohľadávka zabezpečená uvedeným záložným právom. Právny záujem ako podmienka úspešnosti žaloby o určenie musí byť naliehavý právny záujem v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže dosiahnuť odstránenie právnej neistoty (spornosti) a ochranu práv a oprávnených záujmov práve navrhovaným určením. Žalobca má na určenie neexistencie záložného práva naliehavý právny záujem, pretože len takéto súdne rozhodnutie je podkladom na zmenu zápisu v katastri nehnuteľností. Rozsudok súdu o neexistencii záložného práva je spôsobilou listinou na zápis v katastri nehnuteľností záznamom a bez ďalšieho túto listinu je povinný kataster akceptovať. K otázke zániku záložného práva treba uviesť, že základnou podmienkou trvania záložného práva ako práva akcesorickej povahy, je existencia hlavného záväzku, z ktorého pohľadávka záložného veriteľa zabezpečená záložným právom vyplýva. Je nutné vychádzať z právneho názoru, že zánikom hlavného t.j. zabezpečovaného záväzku, dochádza nevyhnutne k zániku zabezpečovaného záväzku t.j. záložného práva. Okamihom zániku hlavného záväzku dochádza aj k zániku záložného práva, ktoré bolo zriadené na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa z hlavného záväzkového vzťahu. Zánikom zabezpečenej pohľadávky, zaniklo v zmysle § 151 md OZ aj záložné právo viaznuce na predmetných nehnuteľnostiach v prospech záložného veriteľa teda žalovaného.

3. Žalobca spolu so žalobou doručil súd aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

4. K žalobe žalobca zároveň pripojil čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX, výpis z Obchodného registra, Kúpna zmluva zo dňa 17.09.2009, Zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 09.09.2011, výpis z Hlavnej knihy analytickej evidencie, Kúpna zmluva zo dňa 01.02.2022.

5. K žalobe sa vyjadril dňa 23.03.2023 žalovaný (pričom však nejde o prvé vyjadrenie žalovaného k prejednávanej veci - pozn. súdu), ktorý uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí. Žalovaný nepopieral skutkové tvrdenia o tom, že medzi žalobcom a T. G.Ý., Q.. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, vznikol dňa 07.07.2009 záväzkovo-právny vzťah (pôžička), titulom ktorého bol žalobca povinný uhradiť T. G. 158 003,05 eura. Rovnako nesporný je aj účel, za akým boli tieto finančné prostriedky žalobcovi menovaným poskytnuté, tzn. kúpa predmetných nehnuteľností, kde má žalobca momentálne aj svoje oficiálne sídlo. Žalovaný nerozporoval ani skutkové tvrdenie, že po smrti T. G. titulom Osvedčenia o dedičstve vydaného notárkou H.. Z. F., R.. pod č. 6D/471/2010, Dnot 3/2010 zo dňa 16.12.2010 zdedil po ňom pohľadávku v rozsahu 148 003, 05 eura. Nesporné a pravdivé je aj tvrdenie, že za účelom zabezpečenia tejto pohľadávky bolo osobitnou zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 06.09.2011 na predmetných nehnuteľnostiach zriadené záložné právo v prospech žalovaného. Všetky zmieňované listiny sú už do súdneho spisu zanesené a sú tak jeho súčasťou. Žalovaný dôrazne popieral a nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že predmetná pohľadávka 148 003,05 eura zabezpečená záložným sa premlčala 16.12.2020, ktorý tento záver vyvodzuje žalobca z toho, že vyššie citované uznesenie bolo v tento deň vydané. Predmetné osvedčenie totiž nadobudlo účinky právoplatného uznesenia o dedičstve až dňom 01.01.2011, o čom svedčí vyznačená doložka právoplatnosti. Premlčacia doba predmetnej pohľadávky (a tým aj akcesoricky na neho naviazaného záložného práva) sa preto začala počítať až dňa 01.01.2011 a doplynula tak 01.01.2021, a nie ako uvádza žalobca dňa 16.12.2020. Žalovaný však dňa 28.12.2020 (teda ešte v čase, keď pohľadávka a na ňu naviazané záložné právo premlčané neboli) so žalobcom uzavrel Dohodu o novácii predmetného peňažného záväzku v zmysle § 570 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle čl. VI. tejto dohody bolo výslovne dohodnuté aj to, že dlžník (žalobca) ako majiteľ zálohu súhlasí s tým, aby sa záložným právom v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 06.09.2011 zabezpečil aj nový záväzok (čl. III., IV.). Žalovaný poukázal v tejto súvislosti na znenie § 572 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Obidve zmluvné strany spomínanej Dohody o novácii predmetného

peňažného záväzku zo dňa 28.12.2020 (teda aj žalobca) vyslovene vyjadrili súhlas s tým, že pohľadávka vo výške 148 003,05 eura, ktorá vznikla v dôsledku inovácie záväzku pochádzajúceho z pôvodnej Zmluvy o pôžičke zo dňa 07.07.2009, bude zabezpečená Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 06.09.2011. Takýto postup bol lege artis a mal oporu práve v zmieňovanom znení § 572 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Novácia záväzku bola realizovaná v roku 2020 v čase, keď ešte U. G. G. J. G. fungovali v manželstve, ktoré ešte bezprostredne nesmerovalo k rozvodu. Pohľadávka U.X. G. voči žalovanému (firme U. P., Y. N. K.), ktorú on zdedil v roku 2010 a bola mu oficiálne osvedčená Osvedčením o dedičstve vo výške 148 003,05 eura, sa už blížila k premlčaniu (10 ročná premlčacia doba) v dôsledku toho, že J. G. stále odsúvala riešenie tejto pohľadávky a vyhýbala sa mu, a hrozilo tak, že by už pohľadávku nenávratne stratil (resp. stratil by možnosť jej prípadného právneho vymoženía). U. G. J. G. k riešeniu a urovneniu záväzku opakovane v predošlých obdobiach vyzýval (nakoniec aj neriešenie tejto pohľadávky bolo jedným z hlavných dôvodov rozvodu manželstva medzi U. G. G. J. G. v roku 2022). Žalovaný J. G. ako jedného zo spoločníkov žalovaného o vyriešenie žiadal, a to najmä preto, že obidvaja si boli plne vedomí, že týmto vlastne firma U. P., Y. N. K. ako samostatný subjekt (právnická osoba), ktorou U. P., Y. N. K. jednoznačne bolo a doteraz je, nachádzajúci sa v režime BSM (lebo bola založená oboma manželmi počas trvania manželstva) ťaží z majetkovej hodnoty, ktorá je len výlučným vlastníctvom U.X. G., Q. XX.XX.XXXX, nakoľko veci (teda aj peniaze) získané dedením sa, ako je známe, do BSM nezahŕňajú, a to nielen v čase vyporiadavania BSM po rozvode manželstva, ale už aj počas jeho trvania (pokiaľ sa, samozrejme, manželia nedohodnú písomne ohľadom BSM inak, čo oni sa nedohodli). V tomto kontexte preto potom, čo matka U. G. (G. G., nar. XX.XX.XXXX) sa pri jednom z náhodných stretnutí so svojím bývalým spolupracovníkom H. P. X. o celej tejto záležitosti v rámci rozhovoru o bežných životných starostiach a problémoch seba a svojich detí zmienila, a po rade samotného H. P. X., U. G. matkou k tomu nabádaná, konajúc pritom za U. P., Y. N. K. ako jeden z dvoch konateľov oprávnených konať samostatne, nováciu záväzku firmy U. P., Y. N. K. voči sebe samému ako fyzickej osobe inovoval spomínanou novácnou dohodou. Pokiaľ ide o presné okolnosti tvorby tejto dohody a jej koncipovania, tu žalovaný uvádza, že on sám túto dohodu koncipovať nedal, ale bola to jeho matka. Žalovaný vie iba toľko, že celý tento proces koncipovania a následne aj odovzdania hotového znenia dohody bol realizovaný v dlhšom časovom horizonte a jemu bola samotná dohoda už ako hotový produkt matkou na riešenie aktuálneho problému s pohľadávkou predložená, po čom bola táto dohoda ním samotným preštudovaná a podpísaná. Žalovaný k bližšiemu ozrejeniu podrobností týkajúcich sa tohto procesu tvorby a vzniku novácie navrhuje v pozícii svedka prípadne vypočuť svoju matku - G. G., nakoľko ona vie o tomto povedať bližšie a bola už dokonca vypovedať aj v súvislosti trestným oznámením zo dňa 06.07.2022 podaným žalobcom (prostredníctvom advokáta H. R. R.), ktoré tvorí aj súčasť súdneho spisu 30C/11/2022 (bolo právoplatne odmietnuté).

6. K vyjadreniu pripojil žalovaný aj rovnopis Osvedčenia o dedičstve, Zmluvu o pôžičke, ktorá sa nahrádza novou Dohoda o novácii peňažného záväzku zo dňa 28.12.2020 (ďalej len „dohoda o novácii“), výpis z listu vlastníctva č. 8488.

7. Žalobca v replike uviedol, že trvá na podanej žalobe a na doterajších písomných podaniach. Pohľadávka žalovaného vo výške 148 003,50 eura je premlčaná a z dôvodu premlčania pohľadávky zaniklo aj záložné právo, ktoré malo zabezpečovať pohľadávku žalovaného. Žalovaný mal priznanú pohľadávku na základe dedičského rozhodnutia sp. zn. 6D 471/2010 vydaného H. Z. F., R. ako notárkou. Kvalifikovaním plynutím času došlo k premlčaniu pohľadávky žalovaného a v nadväznosti na to potom s poukazom na ustanovenie § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka zaniklo aj záložné právo, ktoré túto pohľadávku žalovaného zabezpečovalo. Žalovaný sa v predmetnej veci vyjadril v podstate dva krát a to podaním z 12.05.2022 (doručené súdu prvej inštancie 16.05.2022) a dňa 07.06.2022 (doručené súdu prvej inštancie 14.06.2022). Rozdiel v právnej argumentácii v predmetných podaniach je zjavný: z podania žalovaného v časti III. podania na strane 2 zo dňa 12.05.2022 - „Žalovaný by na tomto mieste chcel poukázať, na tú skutočnosť, že pohľadávka zabezpečená záložným právom, o ktorého neexistencii, chce žalobca aby súd v predmetnom konaní vlastne rozhodol, vo výške 148 003,05 eura pochádza aktuálne z právneho titulu, ktorým je Osvedčenie o dedičstve spisoval značka 6D/471/2010, Dnot 3/2010 zo dňa 16.12.2010 ....“. V písomnom podaní zo dňa 07.06.2022 je už iný právny titul, na ktorý sa viaže zabezpečenie záložného práva a to „Zmluva o pôžičke, ktorá sa nahrádza novou pôžičkou Dohoda o novácii peňažného záväzku“ zo dňa 28.12.2020. Ide zjavne o antedatovanú listinu, ktorá však bola vyhotovená v čase od 08.06.2022 do dňa 14.06.2022, nakoľko dňa 08.06.2022 zobral žalovaný z predajne spoločnosti žalobcu firemnú pečiatku a opatril uvedenú listinu pečiatkou tejto spoločnosti, o čom svedectvo vie podať druhý konateľ žalobcu p. J. G.. Predmetná listina, ktorá nebola vyhotovená dňa

28.12.2020 ale v rozmedzí od 08.06.2022 do 14.06.2022 predstavuje absolútne neplatný právny úkon. Žiadna novácia ako nový záväzok nie je uvedená ani v účtovníctve žalobcu a z tohto dôvodu v konaní žiada predvolať účtovníka spoločnosti žalobcu, ktorý spracovával účtovníctvo žalobcu za rok 2020 a to J. U.. Je nepochopiteľné a nevierohodné, že ak samotný žalovaný vyhotovil takúto listinu dňa 28.12.2020 tak v pozícii veriteľa ako aj dlžníka - žalovaný je konateľ žalobcu - s poukazom ako cituje v podaní zo dňa 07.06.2022, aby sa jeho pohľadávka nestala len naturálnou obligáciou, tak prečo od začiatku sporu až do 07.06.2022 túto listinu nepredložil ani v tomto konaní, ani v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod č.k. 30C 10/2022 a ani v konaní pred Okresným úradom F. katastrálnym odborom a ani v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod č.k. 35C 28/2022 do 07.06.2022. Z uvedeného dôvodu žalobca žiada pripojiť spisy 30C 10/2022 a 35C 28/2022. Žalobca má za to, že žalovaný neuzatvoril nováciu v predmetnej dohode zo dňa 28.12.2020, nakoľko uviedol, že pohľadávka veriteľa z titulu zmluvy o pôžičke zanikla a následne mala byť nahradená novým záväzkom (bez špecifikácie - či ide o pôžičku, výpožičku? alebo iný právny titul) a zároveň pôvodný záväzok bol špecifikovaný bez príslušenstva a nový záväzok vzniknutý /podľa názoru z neplatného úkonu/ už s príslušenstvom. Ak teda uviedol žalovaný že záväzok zanikol, tak potom z dôvodu premlčania zaniklo aj záložné právo, ktoré viazne na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu. O tom, že zanikol predmetný záväzok žalovaného z titulu zmluvy o pôžičke zo dňa 07.07.2009 uvádza aj žalovaný, keď použil vo svojom podaní z 07.06.2022 slovné spojenie „V druhom rade žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že dňa 28.12.2020 bola medzi ním na jednej strane a žalobcom na strane druhej uzavretá Dohoda o novácii záväzku z citovaného Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 6D/471/2010, Dnot 3/2010, ktoré dňa 16.12.2010 vydala H.. Z. F., R.. ako notárka - súdna komisárka, ktorá dohoda sa právne opiera o §§ 570 - 572 Občianskeho zákonníka (žalovaný ju prikladá ako prílohu), zmysle ktorej peňažný záväzok žalobcu splatiť žalovanému 148 003,50 eura sa obnovil a s ním sa s poukazom na znenie § 572 ods. 1 Občianskeho zákonníka obnovilo aj záložné právo ....“ V tomto podaní preukázal úmysel žalovaný, že musel vyhotoviť túto listinu ešte pred premlčaním tohto práva, ktoré sa premlčalo dňa 01.01.2021. Nakoľko predmetná listina bola vyhotovená v mesiaci jún 2022 a nie 28.12.2020, ide o absolútne neplatný právny úkon, ktorý nemôže zakladať akékoľvek právne vzťahy. Žalobca vyslovene popiera skutkové tvrdenie žalovaného, ktoré vyplýva z odôvodnenia zamietnutia trestného oznámenia, že v spolupráci so svojou matkou na konci roku 2020, keď sa blížilo premlčanie zostávajúcej časti záväzku, vyhľadala jej spoločného známeho a to H.. P. X., hľadali riešenie vzniknutej situácie a na jeho radu a odporúčanie po tom, čo im vyhotovil návrh novačnej dohody, vidiac súčasne, že J. G. nemá čisté úmysly a mohlo by z jej strany hroziť aj spochybnenie celého záväzku, žalovaný ako osoba oprávnená konať za žalobcu dohodu o novácii podpísal v mene žalobcu, čím sa inovoval záväzok žalovaného ale aj zabezpečovací inštitút /záložné právo/. Uvedené skutkové tvrdenia sú vymyslené a sú klamstvom. Konateľka žalobcu pani J. G. a pani E. T. /nezavislá svedkyňa / navštívili pani Kurucovú, vdovu po p. JUDr. P. X., a zistili, že tento sa s p. G. G. síce poznal, ale nestretli sa posledných 5 rokov pred jeho smrťou, na počítači nepracoval, v práci diktoval a niekto iný písal na počítači, doma počítač nemali, od 2014 bol na dôchodku a do inej práce nechodil, dňa 28.12.2020 bol lyžovať s manželkou na svahu, o čom má p. J. G. fotografiu. Žiadnu dohodu o novácii p. H.. P. X. nevyhotovil a len žalovanému prišlo vhod, že tento svedok, ktorý mal údajne dohodu o novácii vytvoriť zomrel vo februári 2021! Zároveň žalobca spochybnil aj samotnú platnosť novácie a to nielen z dôvodu jej zjavného antedatovania, nakoľko vznikla v roku 2022 okolo 14.06.2022, ale aj z dôvodu, že je zjavné, že pôvodný záväzok z titulu pôžičky bol nahradený novou pôžičkou a nakoľko pôžička je tzv. reálny kontrakt, tak takéto dojednanie je absolútne neplatné. Vôbec si neprotirečí žalobca v tom, že prečo účtoval žalobca predmetnú pohľadávku aj v roku 2021, nakoľko jednak pohľadávka podľa žalovaného ale teraz aj podľa žalobcu /právoplatnosť dedičského rozhodnutia nastala 01.01.2021 a dovtedy pohľadávka existovala/ a súčasne účtovná jednotka musí účtovať pohľadávku aj keď existovala ani jeden deň v kalendárnom roku - teda prvého januára 2021. Vzhľadom na presvedčenie žalobcu o antedatovaní predmetnej dohody o novácii navrhol súdu, aby bol vykonaný znalecký posudok znalcom z odboru kriminalistického skúmania dokumentov, ktorý preukáže dátum vyhotovenia listiny, ktorá obsahuje - Zmluva o pôžičke, ktorá sa nahrádza novou pôžičkou Dohoda o novácii peňažného záväzku. Vzhľadom k tomu, že na liste vlastníctva sa nachádzajú dve záložné práva resp. v súčasnosti je na zápis na správe katastra teda Okresnom úrade Hlohovec - katastrálny odbor podaný ďalší návrh na zápis záložného práva zo strany žalobcu, tak z dôvodu právnej istoty doplnil do petitu presnú špecifikáciu, ktoré záložné právo neexistuje. Vzhľadom k tomu, že súčasné znenie Civilného sporového poriadku nepozná inštitút upresnenia petitu, žiadal, aby pripustil nasledovné znenie žalobného návrhu: Súd určuje, že záložné právo na nehnuteľnosti zriadené v prospech žalovaného podľa Zmluvy o zriadení záložného práva vklad č. T. XXXX/XX zo dňa 03.10.2011, ktorej predmetom sú nehnuteľnosti a to: nebytový priestor č. 1, na 1. podlaží bytového domu XX U..H.. + 2 nebytové priestory so súpisným číslom XXXX, vchod : I.. Š.,

ktorý je postavený na pozemku R..Č.. XXX/X, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. F., K. F., K. F., pričom k nebytovému priestoru č. X prislúcha podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku (parcela registra „O. evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo XXX/X, druh pozemku : zastavaná plocha a nádvorie o výmere 619m2) vo veľkosti 28613/81173, neexistuje.

8. Žalovaný v duplike naďalej zotrvával na tvrdení, že jeho pohľadávka vo výške 148 003,50 eura voči žalobcovi a ani záložné právo, ktorým bola táto pohľadávka na majetku žalobcu zabezpečená, nezanikli. Žalobca uvádza, že pohľadávka žalovaného bola priznaná na základe rozhodnutia - Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 6D/471/2010, Dnot 3/2010, ktoré dňa 16.12.2010 vydala H.. Z. F., R.. ako notárka - súdna komisárka, pričom uplynutím 10 ročnej premlčanej doby tak pohľadávka zanikla dňa 16.12.2020 a v nadväznosti na to potom (s poukazom na § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka tretia veta a contrario) aj záložné právo, ktoré túto pohľadávku zabezpečovalo, zaniklo. Žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že dňa 28.12.2020 bola medzi ním na jednej strane a žalobcom na strane druhej uzavretá Dohoda o novácii záväzku z citovaného Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 6D/471/2010, Dnot 3/2010, ktoré dňa 16.12.2010 vydala H.. Z. F., R.. ako notárka - súdna komisárka, ktorá dohoda sa právne opiera najmä o §§ 570-572 Občianskeho zákonníka (žalovaný ju prikladá ako prílohu), v zmysle ktorej peňažný záväzok žalobcu splatiť žalovanému 148 003,50 eura sa obnovil a s ním sa s poukazom na znenie § 572 ods. 1 Občianskeho zákonníka obnovilo aj záložné právo, ktorým bol zabezpečený pôvodný záväzok, nakoľko žalobca súhlasil s tým, aby sa za inovovaný záväzok ručilo v zmysle pôvodnej záložnej zmluvy zo dňa 06.09.2011, ktorá bola uzavretá medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobcom ako záložcom. Žalovaný si tiež myslí, že je treba dodať, nakoľko je to právne významné, že novácia peňažného záväzku vykonaná dohodou (zmluvou) zo dňa 28.12.2020 bola vykonaná ešte pred uplynutím 10 ročnej premlčacej doby v zmysle § 110 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, ale ak by bola uzavretá aj v čase keď boli predmetná pohľadávka žalobcu 148 003,50 eura a na ňu nadväzujúce akcesorické záložné právo zaniknuté (ako tvrdí žalobca), nie je to na vadu platnosti novácie záväzku, pretože nováciu záväzku je možné urobiť s poukazom na znenie § 570 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj vo vzťahu k premlčanému záväzku za predpokladu dodržania písomnej formy (čo v danom prípade dodržaná bola) a okrem toho v čl. V. Dohody o novácii peňažného záväzku zo dňa 28.12.2020 sa vyslovene uvádza, že dlžník (v tomto konaní žalobca) pristupuje na nováciu aj v situácii keď by bol pôvodný záväzok sčasti alebo úplne premlčaný. Dohodu o novácii zo dňa 28.12.2020 uzavreli na to oprávnené subjekty, to by chcel žalovaný zdôrazniť najmä s poukazom na skutočnosť, že v zmysle platnej spoločenskej zmluvy (ktorá už bola do konania predložená) za žalovaného konajú samostatne s rovnakými oprávneniami tak J. G., ako aj U. G. ako konatelia, pričom aj dňa 06.09.2011 uzavreli Zmluvu o zriadení záložného práva za žalobcu U. G. ako konateľ a U. G. ako fyzická osoba - veriteľ. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 12.05.2023 uvádza, že Dohoda o novácii zo dňa 28.12.2020 je absolútne neplatná, pretože bola vyhotovená v rozmedzí od 08.06.2022 do 04.06.2022, a preto, že je antedatovaná. Ďalej spochybňuje žalovaným tvrdené okolnosti, za ktorých bola novácia spísaná H.. X., ako aj to, že nebola zanesená do účtovníctva a domáha sa písomznaleckého dokazovania z odboru kriminalistického skúmania dokumentov. Žalovaný kategoricky popiera tvrdenia žalobcu o antedatovaní listiny, ako aj o popieraní a spochybňovaní okolností, za akých bola vyhotovená. Tvrdenia o návšteve príbuzných a ich dopytovanie sa, fotky že v deň spísania novácie sa konala rodinná lyžovačka H.. X., že H.. X. nepísal na počítači a pod. vôbec nijako nevyvracajú tvrdenia žalovaného o tom, že nováciu dala jeho matka v roku 2020 vyhotoviť u svojho bývalého kolegu H.. X., ktorý jej ju navrhol ako spôsob riešenia problému, o ktorom sa mu v tom čase zmienila, že jej syn vo firme má. Okrem toho, to, že novácia bola podpísaná 28.12.2020 neznamena, že ju H.. X. vyhotovoval v ten istý deň, ako sa konečne podpísala, dátum sa iba dopísal podľa toho, kedy k samotnému podpisu došlo do už pripraveného dokumentu. Žalovaný aj preto k okolnostiam vzniku tejto novácie navrhol vypočuť aj G. G. (nar. XX.XX.XXXX), ktorá celú nováciu s H.. X. riešila a dohodla jej vyhotovenie. Pokiaľ ide o návrh smerujúci k písomznaleckému dokazovaniu, žalovaný uvádza, že k vykonaniu písomznaleckého dokazovania, ktoré by mohlo preukázať aspoň približný dátum vzniku listiny a zasadiť ho do správneho časového obdobia, je potrebný originál listiny. Tieto originály - zhotovené pri podpise - boli dva, a jedným disponoval aj žalovaný. Druhý bol vo firme U. P., Y.. N.. K., lebo tá bola druhou zmluvnou stranou. J. G., konateľka žalobcu, však rovnopis nachádzajúci sa vo firme pravdepodobne odstránila a pokiaľ ide o rovnopis, ktorým disponoval žalovaný, ten tiež odstránila, pretože v čase keď sa so žalovaným rozvádzal (prvá polovica roka 2022) a ešte krátko po rozvode (až do jesene 2022, kedy žalovaný vymenil zámky a zaistil si bezpečnosť domu) mala ešte prístup do rodinného domu v F. - Š. a z tohto mu počas jej neohlásenej návštevy, keď nebol žalovaný doma, niekedy v priebehu leta 2022 odcudzila viacero listín, dokladov a dokumentov, medzi nimi aj nováciu,

pretože pravdepodobne chcela zamiesť stopy, pretože si bola vedomá toho, že existencia predmetnej novácie znamená obnovu záväzku a možnosť jeho uplatnenia a vymáhania, a to aj cestou vykonania záložného práva v zmysle stále platnej záložnej zmluvy. Žalovaný však mal vyhotovené štyri notársky overené fotokópie a uložené u svojho právneho zástupcu, a to pre prípad, že by sa niečo stalo s originálmi. Dve takéto vidimované kópie žalovaný aj prikladá súdu v prílohe tohto podania. Z vidimácie je zrejmé, že sa kópie zhodujú doslovne s originálmi, písomznalecké dokazovanie však z nich len ťažko vierohodne urobiť, na to by sa žiadny písomznalec nepoduľal. Žalovaný svojím podaním zo dňa 13.07.2022, ktoré zaslal aj súdu, vysvetlil za akých okolností a na aký účel použil pečaťku firmy. Kópiu tohto stanoviska prikladá opätovne. V tom čase žalovaný odvolával plnú moc právnenému zástupcovi H.. R. (bolo to podanie o odvolaní plnej moci zo dňa 14.06.2022), o ktorom odvolaní plných mocí notifikoval potom aj súd do spisov 30C/10/2022, 30C/11/2022, ako i 38C/28/2022. Toto odvolanie muselo byť opatrené aj odtlačkom firemnej pečiatky. Právny zástupca dokonca na neho aj odpovedal. Žalovaný prikladá aj odvolanie plnomocenstva zo dňa 14.06.2023, aj odpoveď H.. R. zo dňa 16.08.2022 ako dôkazy. Žalobca poukazuje, že sa dohoda o novácii nepoužila v konaniach 30C/10/2022, 30C/11/2022, ako i 38C/28/2022, a žiada pripojiť spisy. Nie je to pravda, veď napríklad v spise sp zn. 38C/22/2022 je na č. 1. 83. Dokonca žalobca ju v tomto konaní aj spochybňoval a je o tom zápis v jeden zo zápisníc o pojednávaní. Pokiaľ žalobca poukazuje, že pohľadávku neúčtoval a neúčtuje, a že novácia nebola zanesená do účtovníctva, nie je to pravda, pretože o pohľadávke účtoval v hlavnej knihe analytickej evidencie za rok 2021 (ktorá už bola do spisu predložená ako dôkaz), okrem toho túto pohľadávku žalobca uviedol aj v daňovom priznaní za rok 2022, hlavnej knihe analytickej evidencie za rok 2022 a dokonca aj v ročnej závierke za rok 2022. Žalovaný navrhuje vykonať ako dôkaz a vyzvať tak žalobcu, prípadne aj Daňový úrad Trnava (lebo daňovým priznaním disponuje aj daňový úrad, nakoľko jemu bolo adresované), aby do predmetného súdneho spisu zaslali tieto dokumenty Daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2022 U. P. Y..N..K., Účtovnú závierku k 31.12. 2022 U. P. Y..N..K., Hlavnú knihu analytickej evidencie k 31. 12. 2022 U. P. Y..N..K., Zoznam krátkodobých záväzkov k 31.12.2022, Zoznam bankových úverov a ich nesplatenú výšku k 31.12. 2022, Zoznam pôžičiek a ich výšku dlhu k 31.12.2022 požičaných od J. G., Dátum vykonania fyzickej inventúry skladových zásob k 31.12. 2022, nakoľko J. G. tieto dokumenty pred žalovaným (hoci je rovnakým konateľom a má rovnaké oprávnenia sledovať ekonomický vývoj vo firme) zatajuje a odmieta predložiť, a to i na jeho opakované výzvy. Tieto dokumenty preukážu, ako tvrdí žalobca, či o pohľadávke sa účtovalo a či bola do účtovníctva zanesená alebo nebola a aký bol vlastne rozsah zadlženia firmy a dodnes je. Mimochodom, účtovná závierka sa zanáša aj do Obchodného registra OS Trnava, teda tú si vie súd získať aj odtiaľ. Žalobca ďalej uvádza, že nováciou pôvodná zmluva o pôžičke zanikla a bola nahradená novým záväzkom, ktorý už bol s príslušenstvom, pričom pôvodný bol bez príslušenstva. Rovnako poukazuje aj na to, že pôžička je reálny kontrakt a že takéto dojednanie (t. j. že sa zaniknutý záväzok z pôžičky nahradí iným záväzkom z pôžičky bez reálneho odovzdania peňazí) je absolútne neplatné. V prvom rade je potrebné dodať, že pri pôvodnom záväzku nebolo nijakým spôsobom príslušenstvo dohodnuté, a preto žalovaný už pri novácii (keďže sa pohľadávka zo strany žalobcu dlhodobo nesplácala) už chcel mať k pohľadávke zahrnuté aj príslušenstvo, pričom za neho sa považujú úroky z omeškania, ktoré sú inak zákonným nárokom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je žalovaný oprávnený začať vymáhať spolu s istinou v prípade omeškania sa so splátkami. Znamená to, že vyslovene príslušenstvo ani uvádzať nemusel, ale pre odstránenie pochybností sa príslušenstvo do inovovaného záväzku zahrnulo, aby bolo zrejmé, že k pohľadávke sa budú dopočítavať aj zákonné úroky z omeškania, ak nastane. Žalobca pohľadávku pravidelne nesplácal, čo žalovaného síce oprávňovalo vykonať si zriadené záložné právo, avšak túto možnosť nevyužil, pretože bol s J. G. v tom čase ešte v manželstve a nechcel firmu, ktorú aj spoluvlastnil, priviesť do problémov, ale do budúca chcel mať ošetrené i to, aby sa mohlo vymáhať, resp. v rámci výkonu záložného práva uplatniť, aj príslušenstvo k samotnej pohľadávke, nakoľko nemal istotu po predchádzajúcich negatívnych skúsenostiach, že sa splácanie bude riadne a včas realizovať (čo sa aj neskôr potvrdilo, pretože žalobca pohľadávku naďalej riadne a včas nesplácal a fakticky až doteraz ju nesplátil). V druhom rade, žalovaný podotýka, pokiaľ ide o poukaz na to, že pri novom záväzku nedošlo k reálnemu odovzdaniu peňazí, čo má zrejme podľa neho znamenať, že záväzok z inovovanej pôžičky ani nevznikol, ide o nesprávnu interpretáciu a pochopenie inštitútu novácie záväzku. Peniaze reálne poskytnuté boli už pri predošlom záväzku a tieto neboli reálne vrátené ešte ani v čase podpisu novácie, ale tento záväzok súčasne ešte ani nebol premlčaný. Keďže sa však premlčanie blížilo, práve podpísaním novácie sa pôvodný záväzok transformoval na nový záväzok s novým termínom splátok a konečného dosplácania pôžičky už i s vyjadrením, že jeho súčasťou bude príslušenstvo (zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tu nemuselo znova dôjsť k reálnemu odovzdaniu peňazí, lebo to by potom znamenalo, že žalobca by žalovanému už potom nedlžil 148 003,

50 eura, ale už dvojnásobok, teda 296 007,00 eur, čo nebola, samozrejme, pravda. K duplike žalovaný pripojil opätovne Zmluvu o pôžičke, ktorá sa nahrádza novou Dohoda o novácii peňažného záväzku zo dňa 28.12.2020, Stanovisko k vyjadreniu žalobcu zo dňa 04.07.2022 datované dňa 13.07.2022, Odvolanie plnomocenstva zo dňa 14.06.2022, Odpoveď zo dňa 126.08.2022.

9. Na pojednávaní dňa 27.11.2023 sa právny zástupca žalobcu odvolával na podanú žalobu zo dňa 09.02.2022 a nasledujúce písomné podania a trval na tom, aby súd v zmysle poslednej úpravy zo dňa 12.05.2023 určil, že záložné právo neexistuje na predmetných nehnuteľnostiach. K tvrdeniam splnomocneného zástupcu žalovaného uviedol, že nie je úplne presné, že nezastupuje na tomto súde veci, tvrdenie nie je úplne presné, konanie je právoplatne skončené, ale súvisí s touto vecou, nakoľko zastupoval účastníkov v konaní sp. zn. 35C/28/2022. Navrhol, aby súd žalobe vyhovel. Splnomocnený zástupca žalovaného na tomto pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava doterajších písomných prednesov zo dňa 20.03.2023 a zo dňa 07.07.2023, ktoré boli zanesené do súdneho spisu, na predložených argumentoch trvá. Pokiaľ ide o poukaz na zastupovanie na iných konaniach, toto konanie je jednak právoplatne skončené a po ďalšie v zmysle ustanovení judikatúry súdov na zastupovanie tých istých účastníkov je prípustné v 2 - 3 konaniach v judikatúrach, aby vystupoval splnomocnený zástupca Navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania.

10. Súd na tomto pojednávaní uznesením pripustil zmenu žaloby v znení: Súd určuje, že nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom W., katastrálny odbor, pre okres: F., obec: F., katastrálne územie: F., nebytový priestor č. X, na 1 podlaží bytového domu XX U. H.. + 2 nebytové priestory so súpisným číslom XXXX, vchod: ul. Š., ktorý je postavený na pozemku parc. čísla XXX/X, pričom k nebytovému priestoru č. X prislúcha podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku, parcela registra „, evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo XXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 619 m² vo veľkosti 28613/81173 nie sú zaťažené záložným právom podľa Zmluvy o zriadení záložného práva vklad č. V XXXX/XX zo dňa 03.10.2011.

11. Súd po úvodných prednesoch, s ohľadom na uznesenie Krajského súdu v Trnave č. I. 171 spisu, žiadal žalovaného, aby uviedol, aký záujem obchodnej spoločnosti, ktorú zastupoval, a v mene ktorej konal, sledoval pri uzatváraní Dohody o novácii dňa 28.12.2020. Žalovaný na otázku súdu uviedol, že sledoval v podstate právo dlžníka vyžadovať doplatenie peňazí, ktorá firma nesplácala, ten dlh bol riadne vykonaný po celých 10 rokoch v účtovníctve, riadne zaúčtovaný, riadne sa naňho robili odpisy, čiže ten dlh stále platil, aby po 10 rokoch neprišlo k novej anulácii dlhu, tak bola urobená novácia, kde ako konateľ spoločnosti tento dlh priznal. Tomu sa nedalo vyhnúť, pretože ten dlh tam je. Záujem spoločnosti pri podpísaní novácie bolo priznanie dlhu - dodržať zákon. Ako konateľ spoločnosti priznal dlh o novácii. To, že ten dlh je voči nemu, ktorý je úplne z iného pohľadu, pretože ten dlh zdedil po otcovi. Firma mu ho nikdy nevyplácala. Zákon hovorí, že nesmie klamať.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením so žalobou a obsahom listinných dôkazov predložených stranami sporu do pojednávania, obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav. V konaní nebolo sporné, že žalovaný nadobudol v dedičskom konaní pohľadávku vo výške 148 003,05 eura (6D/471/2010 - právoplatné dňa 01.01.2011). V konaní nebolo sporné uzatvorenie Zmluvy o pôžičke medzi T. G. a žalobcom zo dňa 07.07.2009. Na zabezpečenie pohľadávky z dedičstva žalobca a žalovaný zriadili záloh na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 06.09.2011, intabulovaná dňa 03.10.2011 účinky nastali 04.10.2011. K premlčaniu pohľadávky malo dôjsť dňa 01.01.2021. V konaní nebol sporný ani naliehavý právny záujem žalobcu na určení neexistencie záložného práva. Za sporné medzi stranami súd v konaní považoval premlčanie alebo nepremľčanie pohľadávky žalovaného a záložného práva a platnosť dohody o novácii zo dňa 28.12.2020.

13. Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

14. V prvom rade súd konštatuje, že žalobca má naliehavý právny záujem (§ 137 písm. c) CSP) na požadovanom určení. Platí, že naliehavosť právneho záujmu je daná vtedy, ak je právny vzťah, resp. právo, medzi stranami sporné alebo vyvolávajúce stav neistoty právneho postavenia žalobcu, ktorý

nemožno odstrániť inak než určovacím výrokom a existuje potreba odstránenia tejto neistoty, ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Uvedené skúma súd ex offio a posudzuje, či je podaná žaloba vhodný procesný nástroj ochrany práva žalobcu, a či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva. Obdobný názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Cdo/31/2011.

15. Podľa § 22 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb, Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

16. Podľa § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

17. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená. Podľa § 552 Občianskeho zákonníka, pohľadávku možno zabezpečiť aj záložnou zmluvou. Ako sa zabezpečuje pohľadávky zálohom vecí alebo práva, je upravené v časti o vecných právach.

18. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

19. Podľa § 151 md ods. 1 Občianskeho zákonníka, záložné právo zaniká a) zánikom zabezpečenej pohľadávky, b) zánikom všetkých vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, na ktoré sa záložné právo vzťahuje, c) ak sa záložný veriteľ vzdá záložného práva, d) uplynutím času, na ktorý bolo záložné právo zriadené, e) vrátením veci záložcovi, ak záložné právo vzniklo odovzdaním vecí, f) ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania alebo ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom, g) ak záložca previedol záloh a zmluva o zriadení záložného práva určuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom, h) iným spôsobom dohodnutým v zmluve o zriadení záložného práva alebo vyplývajúcim z osobitného predpisu, i) ak sa vykonalo bez ohľadu na rozsah uspokojenia veriteľa.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

24. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého je možné odvrátiť súdnu vymáhateľnosť vznesenou námietkou. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1

M Cdo 8/2008 zo dňa 31.07.2009 je „účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch, aby oprávnený subjekt (veriteľ) pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútiteľnosť uplatneného práva.“ V inštitúte premlčania sa pritom prejavuje pravidlo vigilanti bus iura scripta sunt, a teda zákony sú písané pre bdelych, resp. právo patrí bdelym.

25. Žalobca žiadal žalobou určiť, že záložné právo neexistuje, z dôvodu premlčania pohľadávky, ku ktorej malo dôjsť k 01.01.2021. Súd poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 1MCdo/8/2008 R31/2010, z ktorého záveru vyplýva, že vzniesť námietku premlčania možno aj v určovacom spore ako aj na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 250/2011, z ktorého vyplýva právny názor týkajúci sa možnosti vzniesť námietku premlčania záložcom po uplynutí premlčacej doby zabezpečenej záložným právom.

26. Žalovaný v konaní tvrdil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 28.12.2020 k podpísaniu dohody o novácii (č. I. 93) a preto jeho pohľadávka premlčaná nie je.

27. Súd sa následne v konaní musel zaoberať platnosťou dohody o novácii (č. I. 95 spisu), a to s ohľadom na závery vyslovené v uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.07.2022 (č. I. 171 spisu, bod 17. a 18.). Žalovaný pri svojom prvom úkone - vyjadrení k odvolaniu žalobcu doručeného súdu dňa 16.05.2022 (č. I. 78 spisu) uviedol, že jeho pohľadávka voči žalobcovi má základ v dedičskom konaní (č. I. 80 spisu). Vo svojom ďalšom vyjadrení uviedol, že základ a trvanie svojej pohľadávky odvodzuje od dohody o novácii podpísanej dňa 28.12.2020, t. j. 4 dni pred premlčaním pohľadávky. Zmluvnými stranami dohody o novácii je žalobca ako dlžník (obchodná spoločnosť, ktorú zastupoval konateľ U. G.) a žalovaný ako veriteľ - fyzická osoba U. G.. Súd konštatuje, že žalovaný podpísal dohodu o novácii so svojou obchodnou spoločnosťou. Súd preto ex offio preskúmal túto dohodu o novácii s ohľadom na ustanovenia § 22 Občianskeho zákonníka v spojení s § 135a Obchodného zákonníka.

28. Súd má za to, že dohoda o novácii zo dňa 28.12.2020 je absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 22 Občianskeho zákonníka v spojení s § 135a Obchodného zákonníka. Dohodu o novácii podpísal žalovaný so svojou obchodnou spoločnosťou. Súd po preskúmaní tejto dohody však dospel k záveru, že záujmy strán tejto dohody o novácii boli vo vzájomnom rozpore. Žalovaný pri podpísaní tejto dohody uprednostnil svoje osobné záujmy, čo výslovne Obchodný zákonník vo svojom ustanovení § 135a zakazuje. V prípadoch zastúpenia konanie v rozpore záujmov upravuje § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zastupovať iného nemôže ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Občiansky zákonník konanie zástupcu v rozpore záujmov výslovne zakazuje. Porušenie tohto zákazu má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Aj keď štatutárny orgán právnickej osoby nie je jej zástupcom (konanie štatutárneho orgánu je konaním samotnej právnickej osoby), uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka je analogicky použiteľné aj v prípadoch, v ktorých záujmy štatutárneho orgánu právnickej osoby sú rozdielne od záujmov tejto právnickej osoby (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/177/2009). Ustanovenie § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka ukladá povinnosť konateľom obchodnej spoločnosti vykonávať svoju pôsobnosť v súlade so záujmami spoločnosti a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti. (cit. Z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/77/2022-171 zo dňa 29.07.2022).

29. Súd uvádza, že dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd nepochybuje o tom, že povinnosťou dlžníka je splniť svoj dlh voči veriteľovi. Avšak, v neprospech žalobcu (dlžníka) bolo podpísať dohodu o novácii, ktorá obsahovala aj dohodu o zaplatení úroku z omeškania zo sumy 148 003,05 eura, keď v konaní nebola sporná výška pohľadávky vo výške 148 003,05 eura bez príslušenstva. Aj sám žalovaný uvádza, že príslušenstvo nebolo dohodnuté a preto už pri novácii žalovaný chcel mať k pohľadávke zahrnuté aj príslušenstvo (č. I. 227 spisu). Javí sa ako nevýhodné pre žalobcu (dlžníka zastúpeného fyzickou osobou žalovaným v postavení štatutára obchodnej spoločnosti), aby k pôvodnému záväzku vzal na seba aj ďalší záväzok v podobe príslušenstva pohľadávky, ak doposiaľ dlhoval iba istinu vo výške 143 003,05 eura, čo v konaní nebolo sporné. Preto súd vyhodnotil takéto zastúpenie znevýhodňujúce zastúpeného ako zastúpenie v rozpore s § 22 Občianskeho zákonníka. Navyše má súd za to, že konateľ uprednostnil svoje osobné záujmy pred záujmami obchodnej spoločnosti, čo je v rozpore s ustanovením § 135a Obchodného zákonníka.

Ďalej sa žalobca (ako dlžník) v dohode o novácii zaviazal, že sa nahrádza čo i aj premlčaný záväzok (čl. V. dohody). Súd aj takéto dojednanie vyhodnotil ako nevýhodné pre zastúpeného a zvýhodňujúce žalovaného. Súd má za to, že toto ustanovenie jednoznačne znevýhodňuje dlžníka oproti veriteľovi, keď by mohol účinne vzniesť námietku premlčania. Tu znovu súd badal rozpor záujmov strán dohody o novácii, a to s ohľadom na ustanovenie § 22 Občianskeho zákonníka, a tak isto konanie konateľa v rozpore s ustanovením § 135a Obchodného zákonníka. Súd má za to, že žalovaný, ako fyzická osoba pri uzatváraní dohody o novácii uprednostnil svoje vlastné záujmy pred záujmami obchodnej spoločnosti. Zároveň však nekonal v najlepšom záujme osoby a jeho záujmy boli v rozpore so záujmami zastúpeného (obchodnej spoločnosti), čo Občiansky zákonník výslovne zakazuje. Nakoniec, aj z vyjadrení žalovaného adresovaných súdu vyplývalo, že žalovanému išlo najmä o zachovanie jeho pohľadávky voči žalobcovi. K novácii musel pristúpiť pre to, lebo hrozilo, že by už žalovaný pohľadávku nenávratne stratil (resp. stratil by možnosť jej prípadného právneho vymoženía). Žalovaný na pojednávaní nevysvetlil a neuviedol žiadny relevantný záujem spoločnosti na tom, aby spoločnosť takouto dohodou o novácii chcela byť viazaná - navyše aj s príslušenstvom k dlžnej pohľadávke a viazanosťou tejto dohody aj keby už bola pohľadávka premlčaná. Ako uviedol žalovaný, že sledoval naplnenie zákona a právo požadovať doplatenie peňazí, ktoré spoločnosť nesplácala, súd nepovažuje za konanie v záujme spoločnosti tak, ako to predpokladá § 22 Občianskeho zákonníka v spojení s § 135a Obchodného zákonníka. Naplnenie zákona v tom zmysle, že by dlžník peniaze mal vrátiť, by sa dosiahlo aj v prípade, ak by dlžník svoj dlh uhradil dobrovoľne, aj keby bol premlčaný. Dlžník môže dobrovoľne plniť aj premlčaný dlh.

30. V neposlednom rade súd tiež uvádza, že skutkové tvrdenia žalovaného vyznievajú nie celkom vierohodne, keď pri svojom prvom vyjadrení tvrdil, že základom jeho pohľadávky je dedičské rozhodnutie, vo svojom ďalšom vyjadrení už svoje tvrdenia opiera o dohodu o novácii. Tvrdenia žalovaného súd tak nekonzistentné. Následne, keď žalobca spochybnil dohodu o novácii z dôvodu jej antedatovania a navrhol v tomto smere aj dokazovanie, žalovaný prispôbil svoje tvrdenia tak, aby bolo vopred znemožnené dohodu o novácii preskúmať a zistiť, či listina bola alebo nebola antedatovaná. Súd neuveril tvrdeniam žalovaného, keď uviedol, že dátum podpisu dohody o novácii bol dopísaný podľa toho, kedy sa dohoda o novácii skutočne podpisovala, keď dátum na tejto dohode bol vytlačený, nie dopísaný. Žalovaný napokon uvádzal, že dohoda a novácii a aj ďalšie listiny boli odcudzené konateľkou žalobcu, avšak toto tvrdenie žiadny spôsobom nepreukázal a ani nenavrhol vykonať o tomto dokazovanie.

31. K premlčaniu pohľadávky a záložného práva súd uvádza, že záložné právo sa premlčí vo všeobecnej premlčacej lehote, ktorá je podľa Občianskeho zákonníka trojročná, pričom lehota začína plynúť od momentu, kedy sa mohlo záložné právo vykonať po prvýkrát. Vo vzťahu k zabezpečenej pohľadávke má záložné právo akcesorickú povahu a nepremlčí sa skôr ako zabezpečená pohľadávka. Je to v dôsledku vzájomnej previazanosti právneho vzťahu založeného zmluvou záložnou a zmluvou, na základe ktorej vznikla zabezpečená pohľadávka. Premlčaniu podlieha aj záložné právo, čo vyplýva z ustanovenia § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka a premlčí sa vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Námietku premlčania záložného práva môže vzniesť iba záložca a po prvýkrát tak môže úspešne urobiť až v momente, keď uplynula aj premlčacia doba zabezpečovanej pohľadávky. Premlčacia doba potom v danej veci začína plynúť od momentu, kedy sa mohlo záložné právo vykonať po prvý raz. V zmysle § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka, predať záloh spôsobom určeným v zmluve o zriadení záložného práva alebo na dražbe môže záložný veriteľ najskôr po uplynutí 30 dní odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Veriteľ mal možnosť začať výkon záložného práva od dňa 04.10.2011 (deň nasledujúci po dni zápisu záložného práva č. XXXX/XX), nakoľko mal právoplatným súdnym rozhodnutím priznanú pohľadávku (od 01.01.2011), ktorú si mohol už uplatňovať na súde. Súd uvádza, že iba ak uplatní veriteľ právo na príslušnom orgáne v čase stanovenom právnym predpisom (v premlčacej dobe) dlžník nemôže úspešne voči nemu namietat premlčanie práva. V dôsledku uplatnenia práv premlčacia doba neplynie, a to po celú dobu, po ktorú konanie trvá. Po celú dobu trvania konania sa premlčanie neskončí za predpokladu, že veriteľ v začatom konaní riadne pokračuje (§ 112 Občianskeho zákonníka). Občiansky zákonník v ustanovení § 112 Občianskeho zákonníka upravuje zastavenie (spočívanie) premlčania iba v tom prípade, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Za uplatnenie práva, ktorého cieľom je zachovanie premlčacej doby, je treba považovať len taký úkon oprávneného, ktorý smeruje k tomu, aby bolo rozhodnuté o existencii daného práva. V konaní riadne pokračuje účastník vtedy, ak nebráni svojimi procesnými úkonmi jeho náležitému priebehu tak,

aby toto konanie mohlo skončiť meritórnym rozhodnutím. Podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 súdna prax ustálila sa v názore, že v prípade, ak účastník vzal žalobu späť alebo v konaní prerušenom podľa ustanovenia § 110 O.s.p., prípadne iným obdobným úkonom alebo nečinnosťou napriek výzve spôsobil, že konanie nemohlo skončiť rozhodnutím veci nastáva stav, ako keby ku konaniu vôbec nedošlo (porovnaj rozhodnutia sp. zn. 4 Cz 8/78, sp. zn. 2 Cdo 9/1999, sp. zn. 3 MCdo 12/2005) pozri NS SR sp. zn. 1Cdo/47/2018.

32. Premlčacia doba môže v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka spočívať, ak 1/ veriteľ uplatnil právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a 2/ v začatom konaní riadne pokračuje. V danom prípade s poukazom na uvedené nedošlo k splneniu už k prvej z podmienok v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na to, že v konaní nebolo preukázané splnenie už prvej podmienky podľa § 112 Občianskeho zákonníka (uplatnenie práva na príslušnom orgáne) nebolo potrebné skúmať splnenie predpokladu ohľadom riadneho pokračovania v konaní podľa § 112 Občianskeho zákonníka.

33. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalobcom bola dôvodná, pričom žalobcom účinne vznesená námietka premlčania bráni súdnej vymáhateľnosti premlčaného práva a okamihom jej vznesenia došlo k zániku nároku veriteľa - žalovaného na jej súdnu vymáhateľnosť. Súd má za to, že podľa § 101 Občianskeho zákonníka začala žalovanému ako záložnému veriteľovi plynúť premlčacia lehota na domáhanie sa uspokojenia zo zálohu dňa 04.10.2011 (deň nasledujúci po zápise Ťarchy do katastra nehnuteľností). Pokiaľ ide o samotnú pohľadávku žalovaného, keďže bola priznaná právoplatným rozhodnutím súdu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Desaťročná premlčacia doba začala plynúť 01.01.2011 a uplynula 01.01.2021, vzhľadom na neplatnosť právneho úkonu - dohody o novácii (ako súd uvádza vyššie). Teda v súčasnosti je už premlčaná. Rovnako došlo k premlčaniu záložného práva, pričom toto sa premlčuje v rámci trojročnej premlčacej lehoty, ale nie skôr, než dôjde k premlčaniu samotnej pohľadávky, na zabezpečenie ktorej slúži záložné právo. V danom prípade trojročná premlčacia doba záložného práva začala plynúť dňa 04.10.2011 a uplynula dňa 04.10.2014. Vzhľadom na to, že v tento deň ešte neuplynula desaťročná premlčacia doba pohľadávky žalovaného, záložné právo sa premlčalo až dňa 01.01.2021. Teda je zrejmé, že v tento deň došlo k premlčaniu záložného práva, ktoré je predmetom tohto sporu.

34. Vznesením námietky premlčania a dovolaním sa premlčania záložného práva zo strany žalobcu, stráca žalovaný ako záložný veriteľ možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu. Záložné právo po vznesení námietky premlčania (dovolaní sa premlčania) zostáva v podobe naturálnej obligácie, jeho ďalšia existencia nemá žiaden zmysel, pretože je nerealizovateľné a možno sa úspešne domáhať určenia, že záložné právo k zálohu neexistuje, a na základe takéhoto rozhodnutia súdu je potom možné dosiahnuť výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností aj proti vôli záložného veriteľa. K takémuto záveru dospel aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku zo dňa 21.12.2010 vo veci sp. zn. 21Cdo/2185/2009, v ktorom uviedol, že ak sa záložca dôvodne dovolal premlčania záložného práva, je nepochybné, že záložný veriteľ sa už nemôže domôcť predaja alebo iného spešazenia zálohu a teda ani uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výťažku zo spešazenia zálohu, a že záložné právo nemôže naďalej (ani v budúcnosti) byť spôsobilým právnym prostriedkom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky. Záložné právo v podobe naturálnej obligácie, ktoré je nevykonateľné z dôvodu vznesenia námietky premlčania a dovolania sa premlčania, teda nemá zmysel a nemôže slúžiť potrebám praktického života, preto je potrebné určiť, že záložné právo neexistuje, keďže je nevykonateľné.

35. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (m. m. IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07, IV. ÚS 182/07). Všeobecný súd pri svojom rozhodovaní nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchyliť v prípade, ak to vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavou súladného výkladu zákonov a obdobných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, i v týchto prípadoch sa musí vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii (m. m. III. ÚS 72/2010). V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti

niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (III. ÚS 341/07). Ústavne konformný výklad je príslušný orgán verejnej moci povinný uplatňovať vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania a zároveň garantovať ich primeranú rovnováhu tak, aby bolo rozhodnutie v predmetnej veci akceptovateľné z hľadiska požiadaviek vyplývajúcich jednak z ústavy, ako aj medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, ktorými je Slovenská republika viazaná. (viď nález I. ÚS 331/2019).

36. Keďže súd vyhodnotil dohodu o novácii ako absolútne neplatný právny úkon, na základe čoho dospel k záveru, že pohľadávka žalovaného je premlčaná a premlčané je aj záložné právo, vykonal len dokazovanie listinami doloženými stranami sporu do pojednávania, ostatné stranami navrhované dôkazy výsluch konateľa žalobcu - p. J. G., výsluch účtovníčky žalobcu - p. J. U., výsluch svedka - p. T., výsluch svedka- p. X., pripojením spisov Okresného súdu Trnava - sp. zn. 30C/10/2022, 35C/28/2022, navrhované znalecké dokazovanie z odboru kriminalistického skúmania, daňové priznanie za rok 2022, účtovnú závierku žalobcu k 31.12.2022, hlavnú knihu analytickej evidencie k 31.12.2022, zoznam bankových úverov a ich nesplatenú výšku k 31.12.2022, zoznam pôžičiek a ich výšku k 31.12.2022 požičaných od J. G., dátum vykonania fyzickej inventúry skladových zásob k 31.12.2022, nevykonal z dôvodu hospodárnosti.

37. Ak sa v odôvodnení súd nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (N. W. O. Š. z 9. decembra 1994, séria G., č. XXX-G., s.12, § 29; F. U. O. Š. z 9. decembra 1994, séria G., č. XXX-U.; E. O. E. z 29. mája 1997; F. O. A. z 19. februára 1998). Zároveň súd uvádza, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva slobôd nepatrí dožadovať sa stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku podľa pomeru úspechu. Vo výroku II. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania rozsahu 100%, nakoľko súd vyhovel žalobe v celom rozsahu. voči žalovanému 2 bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.